

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Michala Mazance v právní věci **žalobce S. M.**, proti **žalovanému Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2004, č. j. OSV-2674/04/SD-61/KR, o námitce podjatosti uplatněné žalobcem,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová není vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 13/2004.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svým podáním doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 19. 4. 2004, označeným „Návrh na zahájení řízení; Návrh na předběžné opatření“, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2004, č. j. OSV-2674/04/SD-61/KR, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti předchozímu rozhodnutí Městského úřadu v Zábřehu ze dne 10. 3. 2004, č. j. soc/1385/552/2004/Dv, jímž nebyla žalobci přiznána dávka sociální péče, a jím napadené rozhodnutí potvrzeno.

Dne 10. 6. 2004 rozhodl Krajský soud v Ostravě usnesením č. j. 38 Cad 13/2004-12 o přerušení řízení z důvodu probíhajícího řízení ve věci způsobilosti žalobce k právním úkonům u Okresního soudu v Šumperku. Dne 30. 6. 2004 bylo Krajskému soudu v Ostravě doručeno žalobcovo podání označené jako „Kasační stížnost“, ve kterém žalobce mimo jiné uvedl, že Krajský soud v Ostravě rozhodoval vyloučeným soudcem. Následně byl dne 14. 9. 2004 žalobce vyzván, aby odůvodnil toto své tvrzení, jež bylo krajským soudem vyhodnoceno jako námitka podjatosti. Z žalobcova vyjádření, jež bylo k této výzvě doručeno Krajskému soudu v Ostravě dne 21. 9. 2004, vyplynulo, že soudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová jednala a rozhodovala žalobcovy důchodové věci, kde probíhají kasační řízení a současně jednala ve věci sociální potřeby dle čl. 30 Listiny základních práv a svobod.

Soudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová se k uplatněné námitce podjatosti vyjádřila tak, že k účastníkům řízení ani k věci nemá osobní vztah a nejsou jí známy okolnosti, které by jí z projednávání a rozhodnutí shora uvedené právní věci vylučovaly, a není jí znám ani důvod možné podjatosti.

Námitka podjatosti žalobce byla za této procesní situace postupem podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

V projednávané věci Nejvyšší správní soud shledal námitku podjatosti nedůvodnou.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podjatost soudce zasahuje do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost soudce tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako jednoho z pilířů demokratické společnosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Spatřuje-li tedy žalobce důvod podjatosti v tom, že dotčená soudkyně Krajského soudu v Ostravě rozhoduje i jiné právní věci, v nichž je žalobce účastníkem řízení, pak tato skutečnost podle § 8 odst. 1 poslední věty s. ř. s. nemůže být důvodem k jejímu vyloučení. Naopak žádnými konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti pro poměr uvedené soudkyně k věci nebo k žalobci, námitka odůvodněna není, stejně tak z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti nezjistil. Okolnosti, ze kterých žalobce dovozuje podjatost, tak nelze bez další specifikace a v kontextu ostatního obsahu podání považovat za skutečnosti, jež by svědčily existenci zvláštního poměru uvedené soudkyně k žalobci, pro nějž by měl mít Nejvyšší správní soud pochybnosti o její nepodjatosti. Nebyl totiž zjištěn žádný specifický poměr JUDr. Bohuslavy Drahošové k žalobci ani k věci samotné, nebylo ani zjištěno, že by se tato soudkyně podílela na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení nebo v řízení správním. Za situace, kdy rovněž uvedená soudkyně vyloučila existenci skutečností, jež by mohly být důvodem k její podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2004

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu